

Update Bepalen en verwerken van ineffectiviteit bij kostprijs hedge-accounting

Bepalen en verwerken van ineffectiviteit bij kostprijs hedge-accounting: Inleiding

Onlangs zijn in RJ 290 'Financiële instrumenten' diverse wijzigingen opgenomen die van kracht zijn met ingang van boekjaar 2014, waarbij eerdere toepassing sterk wordt aanbevolen.

Eén van de wijzigingen bestaat er uit dat nadere bepalingen zijn opgenomen over de wijze waarop bij kostprijs hedge-accounting de omvang van mogelijke ineffectiviteit moet worden bepaald. Dat was nodig omdat RJ 290 'Financiële instrumenten' voorheen geen strikte regels gaf voor de wijze van meting van de effectiviteit van een hedge. Hierdoor werd in de praktijk de effectiviteit (en dus ook de mogelijke ineffectiviteit) bij kostprijs hedge-accounting uiteenlopend bepaald. Dit is relevant omdat ineffectiviteit in bepaalde gevallen in de winst-en-verliesrekening moet worden verwerkt, maar in andere gevallen niet. De regels daarvoor zijn verduidelijkt in RJ 290 'Financiële instrumenten'. De nieuwe regels gelden voor alle rechtspersonen die kostprijs hedge-accounting toepassen.

Hedge accounting

De laatste jaren is er veel aandacht voor het gebruik van afgeleide financiële instrumenten, ofwel derivaten. Met name het gebruik van rentederivaten heeft de nodige aandacht gekregen. Organisaties sluiten derivaten af om financiële risico's af te dekken of te verminderen, bijvoorbeeld renterisico's, valutarisico's en andere prijsrisico's. Als derivaten worden afgesloten om die risico's af te dekken en geen hedge accounting wordt toegepast, kunnen 'mismatches' ontstaan in de winst-en-verliesrekening. Dit wordt geïllustreerd in onderstaand voorbeeld.

Voorbeeld: Toepassing kostprijs hedge-accounting

A heeft in januari 2014 een lening ter hoogte van € 10 miljoen afgesloten met een variabele rente gebaseerd op LIBOR en een looptijd van 5 jaar. Om zich in te dekken tegen het risico van variabele kasstromen heeft A tevens een renteswap afgesloten met een looptijd van 5 jaar. De kostprijs van de renteswap is nihil. Uit hoofde van de renteswap ontvangt A een variabele rente ter hoogte van LIBOR over een nominaal bedrag van € 10 miljoen en betaalt A een vaste rente van 5% over het nominale bedrag van € 10 miljoen. Per saldo betaalt A dus jaarlijks een vaste rente van 5% over het nominale bedrag van de lening.

A waardeert derivaten tegen kostprijs. Bij het aangaan van de swap wordt deze gewaardeerd tegen de reële waarde, zijnde de kostprijs van nihil. Ultimo 2014 is LIBOR gedaald waardoor de renteswap voor A een negatieve reële waarde heeft van € 150.000. Als A geen kostprijs hedge-accounting toepast, moet zij in 2014 een verlies verwerken van € 150.000 en wordt het derivaat ultimo 2014 gewaardeerd tegen de negatieve reële waarde van € 150.000. Dit verlies komt bovenop de per saldo betaalde rente van 5%. In latere jaren wordt de last in de winst-en-verliesrekening dan € 150.000 lager dan de per saldo te betalen 5%. Een mismatch dus. Bij toepassing van kostprijs hedge-accounting wordt die mismatch opgelost. De negatieve reële waarde wordt dan niet verwerkt en er wordt dan geen (extra) verlies verwerkt in de winst-en-verliesrekening over 2014. Daardoor wordt in alle jaren alleen de per saldo betaalde rente van 5% ten laste van het resultaat verwerkt.

Bij het toepassen van hedge accounting worden de normale regels voor waardering en het verwerken van waarderingsverschillen zodanig aangepast, dat geen 'mismatches' in het resultaat ontstaan. Dat wordt bereikt door de waardeveranderingen van de afgedekte positie en die van het derivaat gelijktijdig in de winst-en-verliesrekening te verwerken. De wijze waarop deze aanpassing van de normale regels plaatsvindt, hangt af van het model van hedge accounting dat wordt toegepast. Hedge accounting is dus een specifieke wijze van verwerking, waardering en resultaatbepaling voor situaties waarin financiële risico's zijn afgedekt. In dit artikel staat de

bepaling van ineffectiviteit bij toepassing van kostprijs-hedge-accounting centraal. Kostprijs-hedge-accounting is de wijze van verslaggeving die kan worden toegepast als het derivaat (hedge-instrument) tegen kostprijs wordt gewaardeerd.

Het toepassen van hedge accounting is overigens facultatief. Het is dus geenszins verplicht om hedge accounting toe te passen, ook niet als er mismatches in de toerekening van resultaten ontstaan. Wil een organisatie hedge accounting toepassen, dan moet wel voldaan zijn aan voorwaarden. Een van de voorwaarden is dat (vooraf) hedgedocumentatie door de organisatie wordt opgesteld. Een andere voorwaarde is dat periodiek moet worden vastgesteld of de hedgerelatie effectief was over de afgelopen periode en effectief zal blijven in de toekomst.

Effectiviteit van de hedgerelatie

De effectiviteit van een hedgerelatie betreft de mate waarin de waardeveranderingen van het hedge-instrument de waardeveranderingen van de afgedekte positie compenseren. De ineffectiviteit is de mate waarin die twee waardeveranderingen elkaar niet compenseren. RJ 290 'Financiële instrumenten' stelt dat het ineffektieve deel van de hedge in bepaalde gevallen in de winst-en-verliesrekening dient te worden verwerkt. Dit is vanzelfsprekend als het hedge-instrument een negatieve waarde heeft, omdat in dat geval het ineffektieve deel in feite een verlies vertegenwoordigt. Als het hedge-instrument een positieve waarde heeft, vertegenwoordigt het ineffektieve deel een winst. Deze winst wordt onder kostprijs-hedge-accounting niet in de winst-en-verliesrekening verwerkt.

Zoals eerder genoemd moet de hedgerelatie effectief zijn om hedge accounting te mogen toepassen. Dat wil zeggen, een effectieve afdekking of vermindering van het desbetreffende risico. In het voorbeeld hiervoor is de renteswap volledig effectief in het afdekken van renterisico op de lening. Daardoor mag de volledige waardevermindering van de renteswap ad € 150.000 buiten de winst-en-verliesrekening worden gehouden. Als de renteswap echter niet volledig effectief zou zijn, dan mag het ineffektieve deel van de waardevermindering dat een verlies betreft, niet buiten de winst-en-verliesrekening worden gehouden. Bijvoorbeeld als de renteswap is afgesloten op een hogere hoofdsom dan de hoofdsom van de lening. Of als de renteswap een langere looptijd heeft dan de lening. Het is dus van belang om vast te stellen of het hedge-instrument volledig effectief is en zo niet, wat de mate van ineffectiviteit is.

Bepalen en meten ineffectiviteit

In RJ 290 'Financiële instrumenten' is nu bepaald dat een onderneming op iedere balansdatum de volgende stappen moet uitvoeren:

1. vergelijken van de kritische kenmerken van het hedge-instrument en de afgedekte positie;
2. indien uit stap 1 volgt dat de kritische kenmerken niet aan elkaar gelijk zijn, uitvoeren van een kwantitatieve ineffectiviteitsmeting.

Ad 1. Vergelijken van de kritische kenmerken

De kritische kenmerken in een hedgerelatie zijn die kenmerken die bepalen in hoeverre het desbetreffende risico daadwerkelijk is afgedekt of verminderd. Het zijn dus de kenmerken die voor de bepaling van de mate van effectiviteit van belang zijn. Dit betreft onder meer de omvang, de looptijd, het afgedekte risico en de wijze van afrekening van het hedge-instrument en van de afgedekte positie. Zijn de kritische kenmerken van het hedge-instrument en van de afgedekte positie gelijk, dan kan de hedgerelatie als volledig effectief worden aangemerkt. Er is dan geen sprake van ineffectiviteit en een kwantitatieve ineffectiviteitsmeting hoeft niet te worden uitgevoerd.

Voorbeeld: Volledig effectieve hedgerelatie (ontleend aan RJ 290.634) (1)

Een renteswap waarbij het referentiebedrag en de hoofdsom, de looptijd, de renteherzieningsdata, de data van ontvangst en betaling van rente en aflossingen, en de basis voor het bepalen van de rentevoet voor het hedge-instrument en de afgedekte positie gelijk zijn.

Voorbeeld: Volledig effectieve hedgerelatie (ontleend aan RJ 290.634) (2)

Een valutatermijncontract waarbij het afwikkelmoment, de valuta en de omvang van de afgedekte betaalverplichting (minimaal) gelijk zijn aan het afwikkelmoment, de valuta en de nominale omvang van het termijncontract.

Ad 2. Kwantitatieve ineffektiviteitsmeting

Indien de kritische kenmerken van het hedge-instrument en van de afgedekte positie niet aan elkaar gelijk zijn, is dit een indicatie dat de hedgerelatie een ineffectief deel bevat. In dat geval moet de omvang van het ineffectieve deel bepaald worden door middel van een kwantitatieve ineffektiviteitsmeting.

Voorbeeld: Ineffectieve hedgerelatie (1)

A heeft in januari 2014 een lening ter hoogte van € 10 miljoen afgesloten met een variabele rente gebaseerd op LIBOR en een looptijd van 5 jaar. Om zich in te dekken tegen het risico van variabele kasstromen heeft A tevens een renteswap (LIBOR te ontvangen, 5% te betalen) afgesloten met een looptijd van 5 jaar. A heeft in december 2014 een vervroegde aflossing op de lening gedaan waardoor de lening nog € 7,5 miljoen bedraagt. De renteswap is echter niet gewijzigd en is nog steeds gebaseerd op het nominale bedrag van € 10 miljoen. A past kostprijshedge-accounting toe.

Doordat de kritische kenmerken ultimo 2014 niet meer aan elkaar gelijk zijn (de hoofdsom van de afgedekte positie is lager dan de hoofdsom van de renteswap), is sprake van ineffektiviteit. Er moet dus een kwantitatieve ineffektiviteitsmeting worden uitgevoerd. Die kan in dit voorbeeld eenvoudigweg worden uitgevoerd door de hoofdsom van de afgedekte positie te vergelijken met de hoofdsom van de renteswap. De renteswap is immers voor 25% ineffectief geworden. Hierdoor wordt de renteswap ultimo 2014 in de balans gewaardeerd tegen een negatieve waarde van € 37.500 (= 25% van € 150.000). Voorwaarde voor deze 'vereenvoudigde' ineffektiviteitsmeting is dat alle andere kritische kenmerken wel gelijk zijn.

Voorbeeld: Ineffectieve hedgerelatie (2)

A heeft in januari 2014 een lening ter hoogte van € 5 miljoen afgesloten met een variabele rente gebaseerd op LIBOR en een looptijd van 3 jaar. Om zich in te dekken tegen het risico van variabele kasstromen heeft A tevens een renteswap (LIBOR te ontvangen, 4% te betalen) afgesloten met een looptijd van 3 jaar. A heeft in december 2014 een vervroegde aflossing op de lening gedaan waardoor de lening nog € 4,5 miljoen bedraagt. A past kostprijshedge-accounting toe.

A is op het moment van aflossen in overleg getreden met de bank en heeft de hoofdsom van de renteswap in december 2014 eveneens kunnen verlagen naar € 4,5 miljoen. De overige voorwaarden blijven gelijk. De kritische kenmerken van de renteswap zijn na aanpassing gelijk aan die van de (gewijzigde) lening. De aangepaste renteswap is dus volledig effectief. Wel heeft de bank een vergoeding van € 15.000 gevraagd voor de aanpassing van de hoofdsom van de swap. Aangezien alle andere voorwaarden van de renteswap gelijk blijven, betreft de vergoeding van € 15.000 feitelijk een compensatie voor de ineffektiviteit van de (oorspronkelijke) renteswap. Dit bedrag wordt daarom op het moment dat de ineffektiviteit ontstaat (moment van de vervroegde aflossing) als last verantwoord in de winst-en-verliesrekening over 2014.

Hypothetisch derivaat

Volgens de Raad voor de Jaarverslaggeving is de meest geëigende invulling van de kwantitatieve ineffectiviteitsmeting het vergelijken van (1) de cumulatieve verandering van de reële waarde van het hedge-instrument met (2) de cumulatieve verandering van de reële waarde van de afgedekte positie sinds het aanwijzen van de hedgerelatie.

Over de reële waarde van het hedge-instrument (bijvoorbeeld een renteswap) is veelal informatie beschikbaar, en daarmee ook over de cumulatieve verandering daarvan. Lastiger is om de cumulatieve verandering van de reële waarde van de afgedekte positie (bijvoorbeeld een lening) te bepalen.

In de praktijk wordt de cumulatieve verandering van de reële waarde van de afgedekte positie veelal door middel van een 'hypothetisch derivaat' berekend. Het hypothetisch derivaat is dan een derivaat waarvan de kritische kenmerken volledig overeenkomen met de kritische kenmerken van de afgedekte positie. Hierdoor zijn de kasstromen uit het hypothetisch derivaat een spiegelbeeld van de kasstromen van de afgedekte positie. De waardewijziging van het hypothetisch derivaat wordt geacht de waardewijziging van de afgedekte positie weer te geven. De reële waarde van het hypothetisch derivaat moet bij aanvang van de hedgerelatie nihil zijn. Als de afgedekte positie wijzigt, dient op dat moment ook het hypothetisch derivaat te worden gewijzigd. Het aangepaste hypothetisch derivaat dient weer het spiegelbeeld te zijn van de kasstromen van de (aangepaste) afgedekte positie en moet bij aanvang van de hedgerelatie een reële waarde van nihil hebben. Dit wordt geïllustreerd in het hierna volgende voorbeeld.

Voorbeeld: Hypothetisch derivaat (ontleend aan RJ 290)

A verwacht op 1 juli 2014 met een zeer hoge mate van waarschijnlijkheid dat zij over zes maanden (op 1 januari 2015) een vastrentende lening ter hoogte van € 100 miljoen zal aantrekken. Deze lening zal een looptijd hebben van vijf jaar. Op deze lening zal halfjaarlijks rente verschuldigd zijn.

A onderkent het risico dat de rente in de komende zes maanden kan stijgen. A besluit dat risico af te dekken door op 1 juli 2014 een forward starting interest rate swap af te sluiten (startdatum 1 januari 2015 en eindigend op 31 december 2019, 6-maands LIBOR te ontvangen, 5% te betalen en een nominale waarde van € 100 miljoen).

Op 1 juli 2014 bedraagt de kostprijs (reële waarde) van deze forward starting interest rate swap nihil. A besluit kostprijshedge-accounting toe te passen. In de hedgedocumentatie die op 1 juli 2014 door A wordt opgesteld voor deze hedgerelatie, worden de vereiste vastleggingen opgenomen. A neemt in de hedgedocumentatie onder meer op dat:

- de hedge-effectiviteit wordt beoordeeld door de kritische kenmerken van de forward starting interest rate swap en de afgedekte kasstromen met elkaar te vergelijken. Zolang deze kenmerken van de forward starting interest rate swap gelijk zijn aan die van de afgedekte kasstromen, mag worden aangenomen dat de hedgerelatie geen ineffectiviteit bevat;
- als deze kenmerken niet aan elkaar gelijk zijn, wordt een eventueel ineffectief deel bepaald door middel van een kwantitatieve ineffectiviteitsmeting. Daarvoor zal gebruik worden gemaakt van een hypothetisch derivaat.

Op 1 juli 2014 wordt de forward starting interest rate swap verwerkt tegen de kostprijs (nihil). Bij het aangaan van de forward starting interest rate swap zijn de kritische kenmerken van de swap en de afgedekte positie aan elkaar gelijk. Er hoeft geen kwantitatieve effectiviteitsmeting te worden verricht. Als gevolg verwerkt A geen ineffectiviteit. In deze situatie is het werkelijk afgesloten derivaat gelijk aan het hypothetisch derivaat. De ineffectiviteit bedraagt daardoor per definitie nihil.

Op 31 december 2014 wijzigt A haar inschatting van het moment waarop de lening zal worden aangetrokken. A verwacht de lening één maand later aan te zullen trekken. Daarnaast verwacht A € 95 miljoen aan te trekken in plaats van de oorspronkelijke € 100 miljoen. Als gevolg zijn er twee bronnen van hedge-ineffectiviteit ontstaan. Omdat de kritische kenmerken van de forward starting interest rate swap en de afgedekte kasstromen niet meer aan elkaar gelijk zijn, moet A een kwantitatieve effectiviteitsmeting uitvoeren. Conform hetgeen is vastgelegd in de hedgedocumentatie doet A deze meting door de reële waarde van de forward starting interest rate swap te vergelijken met de reële waarde van het hypothetisch derivaat. A wijzigt echter het hypothetisch derivaat als gevolg van de wijzigingen van de afgedekte positie. Het aangepaste hypothetisch derivaat is een derivaat dat op 1 juli 2014 een reële waarde van nihil zou hebben gehad waarbij de voorwaarden als volgt zijn:

- rentebetalingen op het derivaat starten op 1 februari 2015 en eindigen op 31 januari 2020 (in plaats van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2019);
- ontvangst van 6-maands LIBOR (ongewijzigd);
- betaling van 5,1% vast (in plaats van de 5% van het echte derivaat en het originele hypothetisch derivaat; de wijziging van de vaste rente van het hypothetische derivaat is het gevolg van een andere forward interest rate curve voor de periode 1 februari 2015 – 31 januari 2020 dan de forward interest rate curve voor de periode 1 januari 2015 – 31 december 2019; de vaste rente van de forward interest rate swap wordt namelijk bepaald door de verwachte variabele rentebedragen op basis van de forward interest rate curve contant te maken en gelijk te stellen aan de contante waarde van de vaste rentebedragen); en
- een nominale waarde van € 95 miljoen (in plaats van de originele € 100 miljoen).

De reële waarde per 31 december 2014 van het werkelijk afgesloten derivaat (en daarmee ook de waardewijziging van het hedge-instrument) bedraagt € 800.000 negatief. De reële waarde van het aangepaste hypothetisch derivaat bedraagt op 31 december 2014 € 780.000 negatief. Dat houdt dus in dat de reële waarde van de afgedekte positie geacht wordt een positieve

cumulatieve waardeverandering van € 780.000 te hebben doorgemaakt gedurende de tweede helft van 2014. De door A te verwerken ineffectiviteit bedraagt daardoor € 20.000. Dit bedrag verwerkt A ten laste van de winst-en-verliesrekening over 2014. Voor de resterende negatieve waarde van het werkelijk afgesloten derivaat ter hoogte van € 780.000 vindt geen verantwoording in de balans en de winst-en-verliesrekening plaats. Hier staat immers een nog niet verwerkt voordeel uit hoofde van de (gewijzigde) afgedekte positie tegenover.

De uitwerking in journaalposten is als volgt:

Hedge-ineffectiviteit (winst-en-verliesrekening)	20.000
@ Verplichting (balans)	20.000

Het mag duidelijk zijn dat in veel situaties specifieke deskundigheid en kennis nodig is voor het bepalen van de kenmerken van het hypothetisch derivaat en het berekenen van de reële waarde daarvan. Als deze niet aanwezig is bij een onderneming en/of individuele accountant, moet een beroep worden gedaan op specialisten.

Verwerking ineffectiviteit

Als kostprijs-hedge-accounting wordt toegepast moet de ineffectiviteit worden verwerkt in de winst-en-verliesrekening. Dat is echter alleen het geval voor zover ook zonder toepassing van kostprijs-hedge-accounting waardeveranderingen van het hedge-instrument in de winst-en-verliesrekening worden verwerkt. Bij kostprijs-hedge-accounting wordt de ineffectiviteit dus alleen in de winst-en-verliesrekening verwerkt indien en voor zover dit cumulatief een verlies betreft. Cumulatieve winsten worden bij kostprijswaardering immers pas bij realisatie (verkoop) in de winst-en-verliesrekening verwerkt.

Dit betekent dat indien het hedge-instrument een negatieve waardeontwikkeling ten opzichte van de kostprijs heeft, de rechtspersoon de ineffectiviteit verwerkt in de winst-en-verliesrekening voor zover de cumulatieve negatieve reële-waardeverandering van het hedge-instrument in absolute termen groter is dan de tegenovergestelde reële-waardeverandering van de afgedekte positie.

Indien deze cumulatieve ineffectiviteit op een latere balansdatum is afgenomen, wordt een bate geboekt ter grootte van het (gedeeltelijk) afnemen van de ineffectiviteit. Omdat ineffectiviteit slechts wordt verwerkt indien en voor zover deze per balansdatum op cumulatieve basis in een verlies resulteert, leidt dit er niet toe dat op cumulatieve basis een winst wordt verantwoord uit hoofde van afgenomen ineffectiviteit.

Voorbeeld: Verwerking van ineffectiviteit

In onderstaande tabel is een overzicht opgenomen van de waardeontwikkeling van een hedge-instrument en de bijbehorende afgedekte positie:

Verondersteld is dat de onderneming kostprijs-hedge-accounting toepast. Tot en met T = 1 wordt geen ineffectiviteit in de winst-en-verliesrekening verwerkt. Het verschil tussen de cumulatieve verandering in de reële waarde van het hedge-instrument en de cumulatieve verandering in de reële waarde van de afgedekte positie resulteert immers in een winst van 15. Op T = 2 is wel sprake van een cumulatief verlies. Dit cumulatieve verlies van 5 wordt als ineffectiviteit verwerkt in de winst-en-verliesrekening. Tevens wordt een verplichting van 5 opgenomen. Op T = 3 bedraagt het cumulatieve verlies 2. Hierdoor wordt een bate van 3 in de winst-en-verliesrekening verantwoord waarna de verplichting 2 bedraagt. Op T = 4 is cumulatief sprake van een winst van 10. Deze winst wordt slechts verantwoord voor het deel dat eerder als ineffectiviteit is verantwoord. Dat betekent dat de verplichting nihil wordt en een bate van 2 wordt opgenomen in de winst-en-verliesrekening. Cumulatieve winsten worden bij kostprijswaardering immers pas bij verkoop in de winst-en-verliesrekening verwerkt.

Tijdstip	Reële waarde hedge-instrument	Cumulatieve verandering in de reële waarde van het hedge-instrument (a)	Reële waarde afgedekte positie	Cumulatieve verandering in de reële waarde van de afgedekte positie (b)	Ineffectiviteit (verschil tussen a en b)	Mutatie in W&V
T = 0	0	n.v.t.	1.000	n.v.t.	n.v.t.	0
T = 1	-100	-100	1.115	115	15	0
T = 2	-250	-250	1.245	245	-5	5
T = 3	-175	-175	1.173	173	-2	-3
T = 4	-100	-100	1.110	110	10	-2

Ingangsdatum

De wijzigingen in RJ 290 'Financiële instrumenten' zijn van kracht voor boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2014. Het effect van de wijzigingen moet als stelselwijziging worden verwerkt, waarbij echter de vergelijkende cijfers niet hoeven te worden aangepast.

De Raad voor de Jaarverslaggeving beveelt sterk aan om de wijzigingen reeds in de jaarrekeningen over boekjaar 2013 toe te passen. Indien deze aanbeveling niet wordt opgevolgd, dient in de jaarrekening 2013 dat feit te worden toegelicht. Tevens dient in de jaarrekening 2013 (kwalitatief) te worden vermeld wat de mogelijke invloed van de wijzigingen is op de eerstvolgende jaarrekening waarin de wijzigingen worden toegepast.

Corné Kimenai RA

CKimenai@deloitte.nl
+31 088 2880162

drs. Dingeman Manschot RA

dmanschot@deloitte.nl
+31 088 2882913

drs. Inge van Sloun RA

ivansloun@deloitte.nl
+31 088 288 2699

Deloitte refers to one or more of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, a UK private company limited by guarantee ("DTTL"), its network of member firms, and their related entities. DTTL and each of its member firms are legally separate and independent entities. DTTL (also referred to as "Deloitte Global") does not provide services to clients. Please see www.deloitte.nl/about for a more detailed description of DTTL and its member firms.

Deloitte provides audit, tax, consulting, and financial advisory services to public and private clients spanning multiple industries. With a globally connected network of member firms in more than 150 countries and territories, Deloitte brings world-class capabilities and high-quality service to clients, delivering the insights they need to address their most complex business challenges. Deloitte's more than 200,000 professionals are committed to becoming the standard of excellence.

This communication contains general information only, and none of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, its member firms, or their related entities (collectively, the "Deloitte network") is, by means of this communication, rendering professional advice or services. No entity in the Deloitte network shall be responsible for any loss whatsoever sustained by any person who relies on this communication.